

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1977

ΕΤΟΣ ΣΤ', ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 15 (51). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

τῶν Ταγῶν τῆς Ὁρθοδοξίας

Τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ:

«Ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει σωτηρίαν πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐν συγγνώμῃ πρὸς αὐτοὺς, πενίαν καὶ πλοῦτον εἰς δικαίαν κατανομὴν, εἰς ἐμπρακτον ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης κηρύττομεν, ἐλευθερίαν δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐλευθερίαν μέχρι τὸν θάνατον καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον, διότι ὁ Χριστὸς Ἀνέστη. Καὶ λέγομεν μετὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον: «Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστός».

Λοιπὸν, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, λέγομεν ὑμῖν πάντες: Οὐτε θάνατος, οὔτε Ἄδης ὑπάρχουν, ἀλλ' εἰς καὶ μόνον, ὁ ἐκ νεκρῶν Ἀναστὰς Χριστός. Ἄς ἀκούσῃ τὸ κήρυγμα τοῦτο ὁ κόσμος ὅλος:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τῷ Ἀναστάντι Χριστῷ δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιον Πάσχα 1977

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν».

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ:

«Τέκνα ἡμῶν ἐν Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ. Πάντα τὰ ἀνθρώπινα μέσα ἐδοκιμάσθησαν μέχρι σήμερον. Ὁ λεγόμενος πολιτισμὸς μετὰ τὴν σωρείαν τῶν ἀνακαλύψεων καὶ ἐφευρέσεων καὶ τῶν ἀσυλλήπτου ἐκτάσεως ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ τὸ μέχρι πλανητῶν ταξίδιον, ὅχι μόνον δὲν κατώρθωσε νὰ θελιπώσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸν ἀνθρώπον, ἀν' ἀρρωστημένοι ἐγκέφαλοι ἡγετῶν τοῦ κόσμου κατακυβερνοῦν κατὰ ἐν ἀκόμῃ βῆμα πρὸς τὸν κρημνὸν τῶν ἐγωϊστικῶν ποταπῶν συμφερόντων.

Οὗτος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει Αὐτοῦ, καταξιοῖ πάντας πάσης πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ, λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπυξώμεθα ἐν τῇ ἀγάπῃ Ἐκεῖνου καὶ πλήρεις ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐπ' Αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει βοήσωμεν:

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρίσάμενος».

Ἐνθερμος πάντων ὑμῶν Εὐχέτης πρὸς τὸν τοῦ θανάτου Νικητὴν καὶ Ζωοδότῃν Χριστόν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ».

ΟΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Ἐπιδοκιμάζεται ἡ ἐπιδοαφίλευση ἑλληνικῶν περιποιήσεων στὸν προσκεκλημένο μας Ἀλβανὸ ὑπουργὸ καὶ ἐγκρίνεται ἡ ἀνάπτυξη ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μετὰ τὴν γείτονα. Στὶς σχεδιαζόμενες ὁμως ἀνταλλαγές, θὰ ἦταν χρήσιμο νὰ περιληφθοῦν καὶ ἡ ἀνταλλαγή ἐπισκέψεων καὶ ἐπιστολῶν μετὰ τὴν ἀγνωστὴν ἑλληνικὴ μειονότητα. Καὶ ἔτσι, ἡ μόνη ἀνησυχία ποὺ θὰ προκαλοῦσε ἡ Κυβέρνηση τῶν Τυράνων, θὰ πῆγαζε ἀπὸ τὸν ἥχο καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν πράξει της.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΑΘΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙ

Στὴν χριστιανικὴ παράδοσι ἔχει καθιερωθῇ ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ καὶ τὸ Πάσχα, σὰν γιορτὴς εὐλαβικῆς μνήμης, παρηγοριᾶς καὶ αἰσιοδοξίας. Εὐλαβικῆς μνήμης γιὰ τὸν Θεό, ποὺ μέσα σὲ μιὰ ἑβδομάδα, ἐπέραςε ἀπὸ ὅλες τὶς φάσεις τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, σὲ συνάρτησι πρὸς τὴν συμβίωσι τοῦ μετὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὁ λαός, ἐνεργώντας μετὰ τὴν παρόρμησι τοῦ ἐνστικτοῦ καὶ τοῦ αὐθορμητισμοῦ, ὑποδέχεται τὸν Χριστὸ σὰν βασιλιά, σὰν λυτρωτὴ, «μετὰ θάψιν καὶ κλάδων». «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἴδιος λαός, παρασυρμένος ἀπὸ τὴν δημοκρατίαν τῶν λίγων συμφεροντολόγων, τῶν «Γραμματέων» καὶ τῶν «Φαρισαίων», παραδίδει αὐτὸν ποὺ πρὶν λίγο ἀποθέωνε στὸν δῆμο: «ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν». Καὶ ὁ Θεάνθρωπος δέχεται καρτερικὰ τοὺς ραπισμοὺς καὶ τὶς ἄλλες ταπεινώσεις, καθὼς καὶ τὴν σταύρωσί του, δίνοντας, ἐμπρακτὰ αἰώνια παραδείγματα στὴν ἀνθρωπότητα: «ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδας τί ποιούσι». Καὶ γιὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἐμπρακτικὴν ὑπόθεσιν, γιὰ ὑπομονὴ καὶ αἰσιοδοξία, ἀνασταίνεται, «θανάτῳ θάνατον πατήσας».

Πόσες φορές ὁ ἄνθρωπος, στὴν πο-

ρεία τῆς ζωῆς του, δὲν βρίσκεται στὸν πειρασμὸ νὰ θλάψῃ, νὰ ἀδικήσῃ, ἀκόμη νὰ σταυρώσῃ τὸν συνάνθρωπό του, γιὰ χάρι κάποιου προσκαιροῦ προσωπικοῦ του συμφέροντος. Καὶ τὶς πὺς πολλὰς φορές, ὁδοιποροῦμε, κουβαλώντας οἱ ἴδιοι τὸν σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου μας. Ἡ ἀνοχή μας κάμπτεται καὶ ἀποκατωμένοι, παρασυρόμαστε σὲ κάποιον ἀπρεπο συμβιβασμό: «Ἀπελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο». Ἡ προσήλωσί μας, μετὰ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας, ἔστω καὶ περιοδικὰ ἀπὸ λίγο στὴν τελευταία ἑβδομάδα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, θὰ μᾶς δώσῃ τὸ κουράγιο νὰ ὑπομεινῶμε τὴν ταλαιπωρίαν μας καὶ θὰ μᾶς ἀξιώσῃ μιὰς κάποιας ἀναστάσεως.

Εἰδικότερα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, φαίνεται ὅτι ἔχομε τὸ θλιβερό προνόμιο, στὴν ἐθνικὴ μας ζωὴ, νὰ περνᾶμε συνεχῶς ἀπὸ τὶς φάσεις τῆς ζωῆς τοῦ Θεάνθρωπου. Ἀλλεπάλληλες σταυρώσεις ἀπὸ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους σφραγίζουν, κάθε τόσο, τὴν ἐθνικὴ μας πορεία. Καὶ κάθε φορά, ἐπιστρατεύομε τὸ ἀπόθεμα τῆς καρτερικότητος καὶ τῆς ἀγωνιστικῆς μας διαθέσεως, γιὰ νὰ ξεπεράσωμε τὸ ἀγχος τῆς σταυρώσεως καὶ νὰ ἀξιωθῶμε γιὰ τὴν ἀνάστασι.

Ἐνα κομμάτι τῆς ἐθνικῆς μας οἰκογένειας, οἱ Βορειοηπειρώτες, χρομια τῶρα, ἀποκομμένοι ἀπὸ τὴν ἀνθρώπιν ἐπικοινωνία μετὰ τοὺς ὁμογενεῖς, φίλους καὶ συγγενεῖς, ἀποστερημένοι ἀπὸ τὰ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα, χωρὶς ἐκκλησιᾶς καὶ παπᾶδες, ζοῦν μιὰ παρατεταμένη ἑβδομάδα παθῶν. Στὸ μῆνυμά μας: «Χριστὸς Ἀνέστη», δὲν θ' ἀποκριθοῦν. Ἀμφιβάλλουν, ἐγίναν δύσπιστοι, σὰν τὸν Θωμᾶ, τὸν μαθητὴ τοῦ Χριστοῦ: «ἂν δὲν ἀγγίξω μετὰ τὸ δάχτυλό μου τὴν πληγὴν, δὲν θὰ πιστέψω». Ποιὰ θεία ἡ ἀνθρώπινη δύναμι θὰ προσκομίσῃ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πειστήρια τῆς Ἀναστάσεως, γιὰ νὰ πιστέψουν καὶ στὴν δική τους μελλοντικὴ ἀνάστασι; Ἄν ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι, ἀπλώνοντας τὰ χέρια μας γιὰ νὰ ὁλοποιήσωμε τὸ ἐκκλησιαστικὸ «καὶ ἀλλήλους περιπυξώμεθα», συναισθανθήκαμε τὸ κενὸ αὐτῶν ποὺ μᾶς λείπουν, ἀν' διαισθανθήκαμε τὴν μαρτυρικὴ ζωὴ ἐκείνων κ' ἂν νοιώσαμε κάποιας μορφῆς τύψι καὶ ντροπὴ γιὰ ἐνδεχόμενες παραλείψεις μας, εἶναι κ' αὐτὸ κατὰ.

Ὡστόσο, οἱ ἀδελφοί μας Βορειοηπειρώτες, ζοῦν μιὰ παρατεταμένη ἑβδομάδα παθῶν, χωρὶς Ἀνάστασι.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ἀδιακρίτως φυλετικῶν καὶ δογματικῶν διαφορῶν, θὰ ἐορτάσουν καὶ ἐφέτος τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεάνθρωπου καὶ μεταρσιωμένοι ἀπὸ τὰς ἡθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀξίας τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, θὰ ζήσουν συναισθηματικὰ καὶ εὐλαβικὰ τὸ Μεγάλον Ἀγγελμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀνεληθόντος εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ὑπομεινάντος τὸν θάνατον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τὴν Μεγάλῃ αὐτῇ Ἑορτῇ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ὁποία συμβολίζει διὰ τὸ ὑπόδουλον ἀκόμη Γένος καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, ἄς ἐορτάσωμεν καὶ πάλιν οἱ Βορειοηπειρώται μαζί με τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφοὺς μακρὰν ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν δούλην Πατρίδα ὑπὸ στυγνὸν ζυγὸν στενάδζοντας συμπατριώτας, εἰς τοὺς ὁποίους διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἀπαγορεύεται ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ κνούτου ἡ λατρεία τῶν ἐκάστοτε ἀθέων τυράνων των.

Ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Κύριος, ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας, ὁ ὁποῖος παρέδωκεν ἑαυτὸν ὡς λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου, καλεῖ ἡμᾶς ὅπως ἀποβάλωμεν ἐκ τῶν καρδιῶν ἡμῶν τὰ πάθη.

Ἡ ἀπαλλαγὴ δὲ ἐκ τῶν παθῶν θὰ καταστήσῃ ἡμᾶς ἀνθρώπους ἐλευθέρους καὶ ἀπηλλαγμένους πάσης κακίας καὶ παντὸς πάθους.

Ἀς ἀποτινάξωμεν καὶ τὴν ἐκ τῶν προσφάτων ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ γεγονόντων, προσερχομένην βαρυθυμίαν τῆς ψυχῆς, ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἀθέου Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως ληφθέντων ἀνθελληνικῶν μέτρων καὶ ἄς ἀνυψώσωμεν τὴν καρδίαν μας μέχρι τῆς ἐλπίδος, τὴν ὁποίαν εὐαγγελίζεται τοῦ Κυρίου ἡ Ἀνάστασις.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ Κύπρου αἰρῶν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων του, ἐπὶ Γολγοθᾷ εὐρίσκεται, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις θεβαίαν παρέχει ἡμῖν τὴν ἐλπίδα ὅτι, διὰ τοῦ πάθους θὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς τὴν λύτρωσιν.

Εἴθε ἡ Χάρις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νὰ ὁδηγῇ ἡμᾶς εἰς ἀδιάσπαστον ἐνότητα πίστεως καὶ ἀγάπης

διὰ νὰ συνεχίσωμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἡνωμένοι τοὺς ἀνυποχωρήτους ἀγῶνας μας διὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ Γολγοθᾶ, πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ ἀλύτρωτοι Βορειοηπειρώται, παρὰ τὴν μεγάλην συμβολὴν μας εἰς τοὺς παλαιούς καὶ προσφάτους ἀγῶνας μας διὰ τὰς ἐλευθερίας τῶν Λαῶν καὶ παρὰ πάντα νόμον καὶ ἡθικὴν, ἐξακολουθοῦμεν νὰ ὁδεύωμεν μετὰ τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου μας, ὥστε νὰ ἀκουσθῇ ἡ χαρμόσυτος εἰδήσις τοῦ Χριστοῦ Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἰδιαίτεραν Πατρίδα.

Πρὸς πάντας δὲ ἀπευθύνομεν τὰς θερμότερας μας εὐχὰς ὑπὲρ εὐτυχίας καὶ οἰκογενειακῆς γαλήνης.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Πάσχα, ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς Βορειοηπειρώτες καὶ ἐκφράζει τὴν θερμότεραν εὐχὴν, μετὰ ταυτόχρονη διαβεβαίωση ὅτι θὰ συνεχίσῃ ἀμειωτῇ τὴν προσπάθειά του γιὰ τὴν ἀπόδοσιν στοὺς 300.000 ἀδελφοὺς μας τῆς Βορείου Ἠπείρου τῶν ἀνθρώπινων καὶ Μειονοτικών Δικαιωμάτων τους.

Ἡ στέρηση τῶν στοιχειωδῶτερων ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν ποὺ ἔχει ἐπιβάλῃ ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις σὲ βάρος τῶν Βορειοηπειρωτῶν, θίγει ἄμεσα τὴν ὑπερφάνεια τοῦ Λαοῦ μας καὶ ταυτόχρονα ἀποκαλύπτει τὴν ἐχθρικὴ τῆς στάση.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Τὰ φτερά τῆς Ὀλυμπιακῆς στὸν Ἀραβικὸ κόσμο

ΒΕΓΓΑΖΗ·ΚΑΪΡΟ·ΝΤΑΧΡΑΝ
ΚΟΥΒΕΪΤ·ΝΤΟΥΜΠΑΪ

Τὰ Ἑλληνικὰ φτερά συνδέουν
πέντε πόλεις-κλειδιά μετὴν Ἀθήνα
μὲ συχνές πτήσεις τὴν ἐβδομάδα

Στὰ πολυτελῆ ΜΠΟΪΓΚ δὰ χαρῆτε τὴ
μοναδικὴ ἐξυπηρέτηση, τὴν ἄνεση,
τὰ γευστικὰ φαγητά, καὶ φυσικά,
τὴν Ἑλληνικὴ φιλοξενία σὲ
διεθνές περιβάλλον.

Γιὰ δουλειές ἢ γιὰ τουρισμὸ
ἡ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ προσφέρει πάντα
τὸ πιὸ εὐχάριστο ταξίδι.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΤΑΣΙΣ-ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

καὶ ἡ ἀπομόνωσις τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητος

Πρὶν ἀπὸ μερικὸς μῆνες ἐκυκλοφόρησε πραγματεία τοῦ συμ-
πατριώτη κ. Γ. Χ. Παπαδοπούλου, ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ πραγματι-
κὴ εἰκὼν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ἑθνικῆς Ἑλληνικῆς μειονότητος».
Ἀπὸ τὴν ἀξιόλογη αὐτὴ πραγματεία ἀναδημοσιεύομε τὸ
πρῶτον κεφάλαιον.

Ἡ ἔκτασις τῆς Ἀλβανίας εἶ-
ναι 28.738 τετραγωνικὰ χιλιό-
μετρα ὃ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς
περίπου 2.300.000 ἐξ ὧν: Μου-
σουλμάνοι ἐξομολογοῦντα πέντε
τοὺς ἑκατὸν, Ὀρθόδοξοι δεκα-
πέντε τοὺς ἑκατὸν καὶ Καθολι-
κοὶ δέκα τοὺς ἑκατὸν.

— Σύνορα: Ἀδριατικὴ Θά-
λασσα, Ἑλλάς, Γιουγκοσλαβία.
Εἰδικώτερον τὰ χερσαία σύνορα
τῆς Ἑλληνο-ἀλβανικῆς μεθο-
ρίου εἰναι περιφραγμένα μετὰ
ἡλεκτροφόρον συρματόπλεγμα ὅ-
που τασσάντων μετῶν, δίκην
τοῦ τοίχου αἰσχύος τοῦ Βερο-
λίνου, ἔχουσιν δ' ἑκατὸν 256
χιλιόμετρα.

— Προπολεμικῶς τὰ πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν μεθόριον σημεία
εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῆς Ἀλβα-
νίας ἦσαν πέντε χερσαία καὶ ἓν
θαλάσσιον ἥτοι: α) τὸ τῆς
Κιάφ ἢ Μπότες (ἀλβανιστὶ
QAF E BOTES) παρὰ τὴν Κο-
νισπολιν, μετὰ τὴν Κορινθίαν
μετῶν τοῦ Λιγύου Μαυρομά-
τη παρὰ τὴν Σαγιόδα, β) τὸ
τῆς Κασαϊδῆς, μετὰ τὴν Κο-
ρινθίαν, γ) τῆς Σαμπῆς (Παυ-
λίου) μετὰ τὴν Κορινθίαν, δ) τὸ
τῆς Πλαγιανῆς, μετὰ τὴν
Παγιανῆν, ε) τὸ τοῦ Περᾶτι,
μετὰ τὴν Κορινθίαν, μετὰ τῆς
Γεωργίας Νεργέζης ἢ ὅλως
πας γνωστῆς ὡς Μεσογεφύρας,
ε) τῆς Καπετίστας μετὰ τὴν
Κορινθίαν, μετὰ τῆς Κερκύ-
ρας.

— Σήμερον οὐδὲν ἐκ τῶν ἀ-
νωτέρω σημείων εἰσόδου καὶ ἐξ-
όδου λειτουργεῖ, ἡ δὲ διακίνη-
σις διώκεται μετὰ τῆς Ἑλλάδος
καὶ Ἀλβανίας γίνεται μετὰ Γι-
ουγκοσλαβίας. Ἐξομολογοῦντα
ἀπὸ τὸν μεθόριον φυλάκων
τῆς Καπετίστας, παρὰ τὴν
Κορινθίαν, μετὰ τὴν Κορινθίαν
μετῶν τοῦ Λιγύου Μαυρομά-
τη, ἀλλὰ καὶ τοῦτο περιορισμένως
διὰ τὴν μετακίνησιν ἀποκλει-
στικῶς καὶ μόνον τοῦ ἐμπορίου
μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανί-
ας καὶ τὴν ἀφαινετάκωσιν τῶν
ἐπιβατικῶν ὑπολλήνων τῶν
Περσῶν τῶν δύο χωρίων. Οὕ-
τως, ἡ διακίνησις διώκεται με-
τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας γί-
νεται μετὰ Γιουγκοσλαβίας, ἡ
δὲ ἀεροπορικῶς ἡ μὲτα Ρώμης
ἢ μετὰ Βελιγραδίου πρὸς τὸ
ἀεροδρόμιον RINAS τῶν Τυρά-
νων.

— Ἐνῶ ἡ Ἀλβανία ἐπιχει-
ρεῖ τουριστικὴν ἀνάπτυξιν, ἐστὶν
ἀπορριμμένη κλίμακος,
ἀφαιρῶν τὴν εἰσοδὸν εἰς μεμε-
νωμένα ἀπὸ αὐτῆς, ἢ ἐπιτρέπου-
σα ταύτῃ εἰσὶν εἰς ἀνάστα-
σιν, μετὰ τὴν Κορινθίαν, μετὰ
τῆς Πλαγιανῆς, μετὰ τῆς
Περᾶτι, μετὰ τῆς Κερκύρας.
— Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον,
ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Ἀλβανίᾳ μειονό-
της εἶναι ἐντελὴς ἀπομονω-
μένη τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἀ-
πὸ τῆς ἐξῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ
τοῦτο δὲ εὐθιγὸς λόγους.

— Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Ἑ-
λλάδα, ἔχουσιν νὰ παρατη-
ρήσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

— Ἡ ἐκτασις τῆς Ἀλβανίας εἶ-
ναι 28.738 τετραγωνικὰ χιλιό-
μετρα ὃ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς
περίπου 2.300.000 ἐξ ὧν: Μου-
σουλμάνοι ἐξομολογοῦντα πέντε
τοὺς ἑκατὸν, Ὀρθόδοξοι δεκα-
πέντε τοὺς ἑκατὸν καὶ Καθολι-
κοὶ δέκα τοὺς ἑκατὸν.

— Σύνορα: Ἀδριατικὴ Θά-
λασσα, Ἑλλάς, Γιουγκοσλαβία.
Εἰδικώτερον τὰ χερσαία σύνορα
τῆς Ἑλληνο-ἀλβανικῆς μεθο-
ρίου εἰναι περιφραγμένα μετὰ
ἡλεκτροφόρον συρματόπλεγμα ὅ-
που τασσάντων μετῶν, δίκην
τοῦ τοίχου αἰσχύος τοῦ Βερο-
λίνου, ἔχουσιν δ' ἑκατὸν 256
χιλιόμετρα.

— Προπολεμικῶς τὰ πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν μεθόριον σημεία
εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῆς Ἀλβα-
νίας ἦσαν πέντε χερσαία καὶ ἓν
θαλάσσιον ἥτοι: α) τὸ τῆς
Κιάφ ἢ Μπότες (ἀλβανιστὶ
QAF E BOTES) παρὰ τὴν Κο-
νισπολιν, μετὰ τὴν Κορινθίαν
μετῶν τοῦ Λιγύου Μαυρομά-
τη παρὰ τὴν Σαγιόδα, β) τὸ
τῆς Κασαϊδῆς, μετὰ τὴν Κο-
ρινθίαν, γ) τῆς Σαμπῆς (Παυ-
λίου) μετὰ τὴν Κορινθίαν, δ) τὸ
τῆς Πλαγιανῆς, μετὰ τὴν
Παγιανῆν, ε) τὸ τοῦ Περᾶτι,
μετὰ τὴν Κορινθίαν, μετὰ τῆς
Γεωργίας Νεργέζης ἢ ὅλως
πας γνωστῆς ὡς Μεσογεφύρας,
ε) τῆς Καπετίστας μετὰ τὴν
Κορινθίαν, μετὰ τῆς Κερκύ-
ρας.

— Σήμερον οὐδὲν ἐκ τῶν ἀ-
νωτέρω σημείων εἰσόδου καὶ ἐξ-
όδου λειτουργεῖ, ἡ δὲ διακίνη-
σις διώκεται μετὰ τῆς Ἑλλάδος
καὶ Ἀλβανίας γίνεται μετὰ Γι-
ουγκοσλαβίας. Ἐξομολογοῦντα
ἀπὸ τὸν μεθόριον φυλάκων
τῆς Καπετίστας, παρὰ τὴν
Κορινθίαν, μετὰ τὴν Κορινθίαν
μετῶν τοῦ Λιγύου Μαυρομά-
τη, ἀλλὰ καὶ τοῦτο περιορισμένως
διὰ τὴν μετακίνησιν ἀποκλει-
στικῶς καὶ μόνον τοῦ ἐμπορίου
μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανί-
ας καὶ τὴν ἀφαινετάκωσιν τῶν
ἐπιβατικῶν ὑπολλήνων τῶν
Περσῶν τῶν δύο χωρίων. Οὕ-
τως, ἡ διακίνησις διώκεται με-
τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας γί-
νεται μετὰ Γιουγκοσλαβίας, ἡ
δὲ ἀεροπορικῶς ἡ μὲτα Ρώμης
ἢ μετὰ Βελιγραδίου πρὸς τὸ
ἀεροδρόμιον RINAS τῶν Τυρά-
νων.

— Ἐνῶ ἡ Ἀλβανία ἐπιχει-
ρεῖ τουριστικὴν ἀνάπτυξιν, ἐστὶν
ἀπορριμμένη κλίμακος,
ἀφαιρῶν τὴν εἰσοδὸν εἰς μεμε-
νωμένα ἀπὸ αὐτῆς, ἢ ἐπιτρέπου-
σα ταύτῃ εἰσὶν εἰς ἀνάστα-
σιν, μετὰ τὴν Κορινθίαν, μετὰ
τῆς Πλαγιανῆς, μετὰ τῆς
Περᾶτι, μετὰ τῆς Κερκύρας.
— Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον,
ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Ἀλβανίᾳ μειονό-
της εἶναι ἐντελὴς ἀπομονω-
μένη τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἀ-
πὸ τῆς ἐξῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ
τοῦτο δὲ εὐθιγὸς λόγους.

— Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Ἑ-
λλάδα, ἔχουσιν νὰ παρατη-
ρήσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

— Ἡ ἐκτασις τῆς Ἀλβανίας εἶ-
ναι 28.738 τετραγωνικὰ χιλιό-
μετρα ὃ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς
περίπου 2.300.000 ἐξ ὧν: Μου-
σουλμάνοι ἐξομολογοῦντα πέντε
τοὺς ἑκατὸν, Ὀρθόδοξοι δεκα-
πέντε τοὺς ἑκατὸν καὶ Καθολι-
κοὶ δέκα τοὺς ἑκατὸν.

— Σύνορα: Ἀδριατικὴ Θά-
λασσα, Ἑλλάς, Γιουγκοσλαβία.
Εἰδικώτερον τὰ χερσαία σύνορα
τῆς Ἑλληνο-ἀλβανικῆς μεθο-
ρίου εἰναι περιφραγμένα μετὰ
ἡλεκτροφόρον συρματόπλεγμα ὅ-
που τασσάντων μετῶν, δίκην
τοῦ τοίχου αἰσχύος τοῦ Βερο-
λίνου, ἔχουσιν δ' ἑκατὸν 256
χιλιόμετρα.

— Προπολεμικῶς τὰ πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν μεθόριον σημεία
εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῆς Ἀλβα-
νίας ἦσαν πέντε χερσαία καὶ ἓν
θαλάσσιον ἥτοι: α) τὸ τῆς
Κιάφ ἢ Μπότες (ἀλβανιστὶ
QAF E BOTES) παρὰ τὴν Κο-
νισπολιν, μετὰ τὴν Κορινθίαν
μετῶν τοῦ Λιγύου Μαυρομά-
τη παρὰ τὴν Σαγιόδα, β) τὸ
τῆς Κασαϊδῆς, μετὰ τὴν Κο-
ρινθίαν, γ) τῆς Σαμπῆς (Παυ-
λίου) μετὰ τὴν Κορινθίαν, δ) τὸ
τῆς Πλαγιανῆς, μετὰ τὴν
Παγιανῆν, ε) τὸ τοῦ Περᾶτι,
μετὰ τὴν Κορινθίαν, μετὰ τῆς
Γεωργίας Νεργέζης ἢ ὅλως
πας γνωστῆς ὡς Μεσογεφύρας,
ε) τῆς Καπετίστας μετὰ τὴν
Κορινθίαν, μετὰ τῆς Κερκύ-
ρας.

— Σήμερον οὐδὲν ἐκ τῶν ἀ-
νωτέρω σημείων εἰσόδου καὶ ἐξ-
όδου λειτουργεῖ, ἡ δὲ διακίνη-
σις διώκεται μετὰ τῆς Ἑλλάδος
καὶ Ἀλβανίας γίνεται μετὰ Γι-
ουγκοσλαβίας. Ἐξομολογοῦντα
ἀπὸ τὸν μεθόριον φυλάκων
τῆς Καπετίστας, παρὰ τὴν
Κορινθίαν, μετὰ τὴν Κορινθίαν
μετῶν τοῦ Λιγύου Μαυρομά-
τη, ἀλλὰ καὶ τοῦτο περιορισμένως
διὰ τὴν μετακίνησιν ἀποκλει-
στικῶς καὶ μόνον τοῦ ἐμπορίου
μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανί-
ας καὶ τὴν ἀφαινετάκωσιν τῶν
ἐπιβατικῶν ὑπολλήνων τῶν
Περσῶν τῶν δύο χωρίων. Οὕ-
τως, ἡ διακίνησις διώκεται με-
τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας γί-
νεται μετὰ Γιουγκοσλαβίας, ἡ
δὲ ἀεροπορικῶς ἡ μὲτα Ρώμης
ἢ μετὰ Βελιγραδίου πρὸς τὸ
ἀεροδρόμιον RINAS τῶν Τυρά-
νων.

— Ἐνῶ ἡ Ἀλβανία ἐπιχει-
ρεῖ τουριστικὴν ἀνάπτυξιν, ἐστὶν
ἀπορριμμένη κλίμακος,
ἀφαιρῶν τὴν εἰσοδὸν εἰς μεμε-
νωμένα ἀπὸ αὐτῆς, ἢ ἐπιτρέπου-
σα ταύτῃ εἰσὶν εἰς ἀνάστα-
σιν, μετὰ τὴν Κορινθίαν, μετὰ
τῆς Πλαγιανῆς, μετὰ τῆς
Περᾶτι, μετὰ τῆς Κερκύρας.
— Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον,
ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Ἀλβανίᾳ μειονό-
της εἶναι ἐντελὴς ἀπομονω-
μένη τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἀ-
πὸ τῆς ἐξῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ
τοῦτο δὲ εὐθιγὸς λόγους.

— Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Ἑ-
λλάδα, ἔχουσιν νὰ παρατη-
ρήσωμεν τὰ ἀκόλουθα:

ἡ τῆς «Φυλῆς» των. Συμφώνως
πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ὁ Ἑλληνικὸς
Μειονοτικός Πληθυσμὸς:

1) Ἐλέγει, ἀντιπροσώπου
τοῦ (μὲτ' αὐτοῦ Κόμματος) διὰ
τὴν Λαϊκὴν Βουλὴν τῶν Τυρά-
νων.

2) Δύνανται νὰ καθέξω οἱ ἀν-
τιπρόσωποι τῆς Κρατικῆς
ἐκπαίδευσης τοῦ τύπου καταγῆ-
σεως σχολείων, παρασώζοντες
μετῶν κατὰ τὴν πληθυσμολογίαν,
καὶ δὲν ἐκδηλοῦνται ὡς ἀντι-
πρόσωποι τῆς ἀπομόνωσης τῶν
νοτίων ἐπαρχικῶν. Πράγματι, ὁ
κομμουνισμὸς, καὶ ὡς ἰδεολο-
γία καὶ ὡς σύστημα, παρέσχε
ἐν τυπικῶν πλεονέκτημα δια-
θροονικῶν, ἰδίως ὅμως ἐν οὐσια-
στικῶν ἰδεολογικῶν τακτικῶν
πλεονέκτημα, διὰ τὴν ἐν λόγω
προσπάθειαν.

— Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα
δὲν ἐξεσώθησαν περαιτέρω συν-
οπτικῶς, θὰ καταφανῆ δ' ἡ
σπουδασιότης των ὑπὸ τὸ πρί-
σμα τῆς ὁποίας ὁ ἀφελήνισμός
τῶν Μειονοτήτων κυρίως τμήμα-
τος τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν σώματος,
ὑπὸ τὴν ἐνέστωσαν τοῦλάχιστον
κατάστασιν, τῆς ἐξ Ἑλλάδος
ἀπομονώσεως τῆς, τίθεται, κα-
τὰ τὴν σειράν των γεγονότων,
ὡς ζήτημα χρόνων, καθὼς οὐκ
ἐπαρῆται μία ὁλόκληρος τρια-
κονταετία καὶ πλέον ἀπ' ἧς,
κατ' οὐσίαν, ἀπεκόπη πᾶσα ἐ-
παφὴ τοῦ ἐθνικοῦ σώματος ἀπὸ
τὸ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Μειονότη-
τος μέλος του. Ἡ ἐγκαταλείψε-
σις τὴν τοιαύτην ἀποκοπήν, διὰ
τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, νέκρω-
σις, εἶναι ἀδύνατος ἱστορικῶν
λόγων. Νόμος, τὴν ἐφαρμογὴν
τοῦ ὁποίου ἐν τῇ Ἑθνικῇ Ἑλ-
λαδίᾳ ἡ κομμουνιστικὴ προπα-
γάνδα ἡ κομμουνιστικὴ προπα-
γάνδα ἡ ὁποία, ἀνευχόλητος
προσέμενε μέχρι τοῦδε, δυ-
σαρτέστου μόνον ἐκπλήξεως,
ὡς πᾶς τῆς ἀντιλαμβάνεται, ἐ-
πιφυλάσσει.

— Τὸ τυπικὸν —διαθροονι-
κὸν— πλεονέκτημα τῆς σημερι-
νῆς ἐξελθοντικῆς προσπάθει-
ας τῆς μειονότητος, πηγάζει
ἐξ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ κομμουνι-
στικοῦ σχήματος, συνίσταται
εἰς τὸ ὅτι τὸ ἀλβανικὸν κράτος
παρουσιάζει τὰ ἀπὸ τῆς ἀλβανικῆς
πολιτικῆς, ἀπὸ πλευρᾶς δηλαδὴ
τῆς ἐκπαίδευσης καὶ ἐπιφανειακῆς
τοῦλάχιστον ἐφαρμογῆς δικαιο-
σύνης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μειονοτι-
κῇ πληθυσμῶν. Δὲν ἀρνείται
τὴν τοιαύτην παροχὴν δικαιο-
σύνης, δὲν προδίδει εἰς μαζί-

— Οὕτως, εἰς ἐφαρμογὴν
τῶν γνωστῶν Μαρξιστικῶν / Λ-
νιστικῶν ἀρχῶν, τὸ δέχον 39
τοῦ παλαιῶν Συντάγματος τῆς
Ἀλβανίας (διὰ τὴν ἀντικατά-
στασιν τῆς Λαϊκῆς Σο-
σιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς
Ἀλβανίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν
τοῦ ἀρχηγοῦ Κόμματος Ἐργα-
σίας τῆς Ἀλβανίας (Κ.Ε.Α.)
Ἐνδέρ Χότζα, ἐξ ἄρθρου 115,
το ἄρθρου 40 τοῦ ὁποίου ἀνα-
φέρεται εἰς τὰς ἐθνικὰς μειονο-
τητας, μετὰ τὴν 1966 ὁ
ἀπὸ τῶν νέων τούτων συντάγμα-
τος τῆς κοινῆς ζωῆς, τῆς
δικαιοσύνης ἐν τῇ νέῃ τοῦτο
σύνταγμα δὲν ἀναγνωρίζει οὐ-
δεμίαν θρησκείαν καὶ ἀναπτύ-
σσει τὴν προπαγάνδαν τοῦ ἀθε-
ισμοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀνευχόλητος
ἀνθρώπου ἡ ἀντιλήψις τοῦ
πιστημονικοῦ μαρξιστικοῦ
κόσμου) διαλαμβάνει:

— Ἡ ἐθνικὴ —μειονότης ἐν
τῇ Λαϊκῇ Δημοκρατίᾳ τῆς
Ἀλβανίας ἀπολαμβάνει ἀπὸ
τῶν δικαιωμάτων, προστα-
σίας τῆς μορφωτικῆς τῶν ἀνα-
πτύξεως καὶ ἐλευθερίας χρήσεως
τῆς γλώσσας των.

Ἐνῶ ἐξ ἑτέρου, τὸ ἄρθρον
202 τοῦ ἀλβανικοῦ Ποινικοῦ
Κώδικος τιμωρεῖ διὰ τὴν δια-
κίνησιν μεταπολιτῶν τῶν δικα-
ιωμάτων τῶν πολιτῶν ἢ τῆν δια-
κίνησιν μεταπολιτῶν τῶν δικα-
ιωμάτων τῶν πολιτῶν, καὶ αὐτὴ
γνωμὴν, οὐν τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὴ
ἐπὶ τῇ ἐξῆς τῆς Ἑθνικότητος

τῶν «λαϊκῶν» ἐθελόμενων κομ-
ματικῶν ἀξιώματούχων, δύναν-
ται νὰ ἐλεγχθῶνται καὶ ἀποτρέ-
πωνται ἐκτὸς τῶν ἐθνικιστι-
καὶ ἑλληνικῶν τάσεων.

Ἐξ ἄλλου, παρ' ὅτι τὴν τὴν
διατυπώνεται ἐν τῇ ἐνότητι
πληθυσμοῦ καὶ στρατοῦ πρὸς
διαφύλαξιν ἐπὶ νοτίων συνό-
ρων τῆς πατρίδας (Ἀλβανίας
δὲν) καὶ μολοντὶ εἰς διὰ τὰ
χωρία τῆς Μειονότητος ἔχουσιν
σχηματισθῆ ἑτέροι ἐξελθοντικὸν
ἀντικαταστάσει ἐξ ἀφαιρέσεων τῶν
φύλων, ἐκφυλισμένους μετὰ ἀπαι-
σύναν καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ
κατὰ τμήματα τοῦ ἀλβανικοῦ
στρατοῦ πρὸς ἀπώρευσιν καὶ
συντηρίσιν τοῦ ἐχθροῦ, ὡς τοιοῦ-
του νοσημένου τῆς Ἑλλάδος,
καὶ μεθοριακῶν φρουρῶν, κατὰ
κανόνα, δὲν περιλαμβάνονται Ἑλ-
ληνικὰς Μειονοτικῶς, οἱ ὅποιοι
Συνταγματικῶς, τὰς Ὀργανώ-
σεις τῆς Νεολαίας (Ε.Ν.Ε.Α.)
μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐκπαιδεύ-
σιν εἰς τὸν στρατὸν σχηματίζου-
ν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὰ

πρὸ τὸ κέντρο τῆς περιοχῆς.
Ναὶ ἀλλὰ χρυσὰ εἶχαν οἱ
πολλοὶ, ἐνῶ ὁ χρόνος εἶχε
κλείσει συμπόλαι μετὰ
τοῦς φταχθῆς, τοῦ δὲ μᾶς ἔ-
γραφε πούθεν στὰ δεσφῆρῃ ὁ
Ζάγου μετὰ τὴν μύρη κλῖκα
του. Ἀφῆσε κατόπι δεκάδες
παιδιά τοῦ πέθαναν χωρὶς νὰ
ἰδοῦν τὰ φῶς τοῦ ἡλίου.

» Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλ-
λα, ποὺ δὲν ἀπαριθμῶνται,
τὰ ἐξιστοροῦμε στὰ παιδιὰ
μας καὶ γεμίζον μίσην γιὰ
τοὺς καταπιεστές, γιὰ τοὺς
κακοφύλους καὶ ἰταλιστές.
Μάταια φλυαροῦν οἱ ἐχθροὶ
μας στὴ Βουλὴ τῆς Ἀθήνας.
Τάχα μᾶς ἐκλίνει τὸ χάλι,
ἐνῶ τὰ δάσκαλα τὴν ἑλληνικὴν
λαοὺ κάναμε πᾶς δὲν τὰ ἐλέ-
γουν. Ἡ κακοπέδεια, ἡ ἀμέ-
θεια καὶ ἡ μοζικὴ μετανώ-
στεισι, ἔγινον ἐπιδημία καὶ
ἀγιάτερη πληγὴ στὴν Ἑλ-
λάδα.

» Σὰς ἐν ἀγκαλιζόμενους
θερμὰ σὺν ἀδελφῷ καὶ γιῶ
μας.

Ἐν συσχέτισίμῳ πρὸς τὰ ἀ-
νωτέρω δέ, ὅπως σημειώθη ἐ-
δὲ ὅτι, διὰ τῆς κομμουνιστικῆς
ἰδεολογίας, ἐπιδιώκεται ἀκρι-
βῶς ἡ διαστροφή τῆς ἑλληνικῆς
ἐθνικῆς συνειδήσεως τοῦ ἡμετέ-
ρου ὁμαζίνους πληθυσμοῦ καὶ
ὁ ἐξελθοντικὸς τούτου. Ἐπι-
διώκεται τούτου. Ἡ καλλιέρ-
γεια συνειδήσεως παρὰ τὸ ἑλ-
ληνικὸ στοιχείω κοινὸν πορελ-
θόντος, ἀπώτερον τε καὶ νεωτέ-
ρου, παρέχοντος ἀποδείξεις ἐ-
νόητος τοῦτου μετὰ τοῦ πληθυ-
σμοῦ τῆς Ἀλβανίας, προσέτι
δ' ἡ προδοτὴ τῶν κοινῶν πρὸς
ἐκπληρόσιν ἐξελθοντικῶν ἰ-
δεολογῶν, ἐνῶ δὲ παραλλήλως
προβέλλονται αἱ ἰδεολογικαὶ
διοφοραὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στοι-
χείου ἀπὸ τῆς ἐμπειρολιστικῆς
Ἑλλάδος.

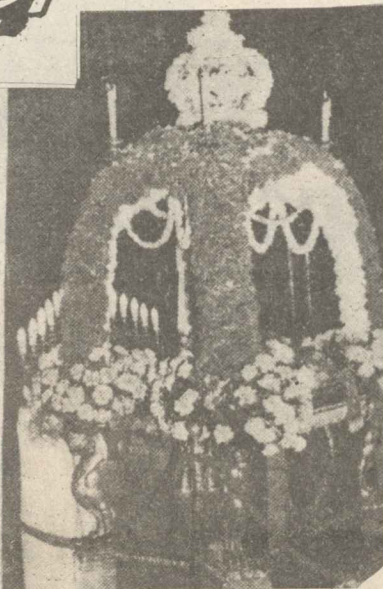
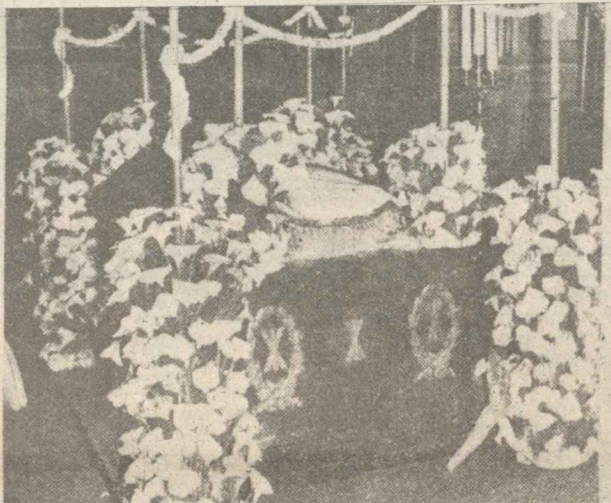
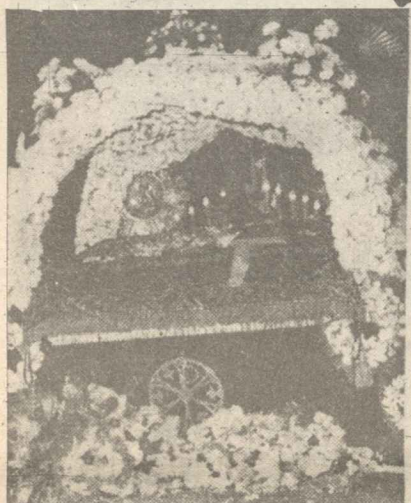
Ἀξία μνείας ἐνταῦθα καὶ ἡ
ὁμιλία τοῦ Ἐνδέρ Χότζα ἡ γε-
νομένη εἰς Ἀλλῶνα τὴν 28ην
Νοεμβρίου 1972, ὅστις, μετα-
ξὺ ἄλλων, ἀνέφερε καὶ τὰ ἑξῆς:
» Ὅταν, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Βο-
σνίου Σιάντου, ἐτοιχοκαλοῦ-
σαμε συνθήματα. Ζήτω ὁ ἑλ-
ληνικὸς ἀδελφός, λαὸς ὅστις
μαχεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν,
ἐλπί, κλπ...».

Ἀλλ' ὅμως ποῖος εἶναι οὗτος
ὁ Βοσνίου Σιάντου, ὅστις ἐπὶ
ὅτι ἐν ἐπισημῇ λόγῳ τὸν ἐμνη-
μόνευσεν ὁ Ἐνδέρ Χότζα, ὁ ὁ-
ντως ἀδελφὸς καὶ γιῶς τῆς
Μειονότητος; Ἰδού λοιπὸν ποῖος
εἶναι:

» Τὸν ἴουλιον τοῦ 1940, ὡς
ἐπιστρέφει εἰς Τίρανα ὁ Στά-
βος, προσεπάθησε νὰ συνδεθῇ
μετὰ τὸν κομμουνιστὴν Βοσνίου
Σιάντου, ὁ ὅστις πᾶς γνωστὸν
ὡς Βοσνίου Σιάντου, ἀπετίθει
Βοσνιοφιλὴν ἐθνικιστὴ καὶ
ἀδελφικὴν ἐμπροσθέντος. (Ἐκ
τῶν ἱστορικῶν Μελετῶν τοῦ
ἱστορικοῦ ἱστορικοῦ καὶ
Γλωσσολογικοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ
Πανεπιστημίου Τυράνων, ἔτος
XXV (VIII) 4 τοῦ 1971, σελίς
176, ἑξῆς: 6.)

Ἡ προσπάθεια δὲν ἔγινε
γιὰς πεποιθήσεως περὶ τοῦ
κοινῶν ἀπώτερον πορελθόντος
συντάγματος, ἀπ' ἐνὸς μεν ἐντὸς τῶν
παισίων τοῦ εκπαιδευτικοῦ συ-
στήματος, ἀπ' ἑτέρου δὲ διὰ
τοῦ γενικοῦ προπαγανδισ

Φωτοεπορεία

Μερικοί από τους ωραιότερα στολισμένους έπιταφίους της Αθήνας, κατά τη Μεγάλη Έβδομάδα

Κατά την Ανάσταση, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνστ. Τσάτσος, λαμβάνει το «άγιο φως», από τον αρχιεπίσκοπο κ. Σεραφείμ.

Αλβανικές ασυνέπειες και ανακολουθίες

ΓΙΑΤΙ ΔΥΣΠΙΣΤΟΥΜΕ;

Τόσον ο πρώτος Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Αλβανίας Έμβερ Χότζα, όσον και ο πρωθυπουργός Μεχμέτ Σέχου, στις εκάστοτε δηλώσεις τους, διατυμπανίζουν ότι, επιθυμούν σταθερά, ειλικρινή και όχι «περιστασιακή» φιλία με την Ελλάδα.

Η Ελλάδα και οι πολιτικοί της, ποτέ, κατά την μακράν ιστορίαν, δεν άσκησαν «περιστασιακή» φιλία με κανένα Κράτος. Αντίθετως, σεβόμενοι τις υποσχέσεις τις έτήρησαν και τις εφάρμοσαν μετ' ευλάβειας και με θυσίες αμέτρητες για τη χώρα τους, έπειδή δεν συνηθίζουν να «γλείφουν με τη γλώσσα, ούτε τον λόγον τους, ούτε τις συνθήκες που υπογράφουν». Συνεπώς, σ' άλλους ταιριάζει ή χρησιμοποιούμενη φράση «περιστασιακή».

Ημεείς, όμως, πώς να μη δυσπιστούμε έναντι αυτών, όταν έχουμε πλείστας όσας αποδείξεις για ασυνέπεια και μάλιστα από κείμενά τους αυθεντικά:

Δεν υπήρξαν ασυνέπειες και ανακολουθίες και εις αυτόν τούτον τόν λαόν τους; Άρκει να μελετήση κανείς μετά προσοχής τὰ «ΑΠΑΝΤΑ» του Χότζα, για να πεισθώ ότι περί της όρθης κρίσεώς μας.

Αίφνης, στον 2ο Τόμο (σελ. 11), μεταξύ άλλων, γράφει: «Πρέπει να θέσωμε επί τάπητος ξεκάθαρα, χωρίς διαταγμούς, το θέμα της αδελφότητας με τους λαούς της Ελλάδας και Γιουγκοσλαβίας. Πρέπει να πείσωμε το λαό, ότι, το Έλληνικό και Γιουγκοσλαβικό Κίνημα, όχι μονάχα δεν θίγει καθόλου την ανεξαρτησίαν μας, αλλά βοηθά να την κερδίσωμε».

Δέχεται, ότι η ανεξαρτησία της χώρας του δεν δια-

τρέχει κανένα κίνδυνο από μέρους της Ελλάδας. Τι έκαμε όμως, για να πραγματοποιηθή η αδελφότης;

Στόν εμφύλιο πόλεμο, άνοιξε διάπλατα τις πύλες της Αλβανίας στην παράταξη των αντιθέτων, συνέπραξε μαζί τους και τους βοήθησε με ό,τι μπορούσε, για την εξασθένηση της Ελλάδας και για να προκληθή σ' αυτήν αίμορραγία σε υλικές καταστροφές και σε έμψυχον υλικό.

Εάν ο σκοπός του απέτυχε, αυτό οφείλεται στην εύσυχian του ελληνικού λαού.

Στόν λόγο του, της 28ης Νοεμβρίου 1944 («ΑΠΑΝΤΑ», σελίδες 427-428), γράφει: «Με αίμα και δεινά σφυρηλατείται η φιλία μας μετά των λαών της Γιουγκοσλαβίας. Στόν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, ο λαός μας είχε υποστήριξη από τόν ήρωικό αγώνα των λαών της Γιουγκοσλαβίας».

Εν τούτοις, τόν εύεργέτη του στρατάρχη Τίτο, ο οποίος του έξασφάλισε το αξίωμα τόν όποιον κατέχει, τὰ παράσημα τού όποιου φέρει επί τού στήθους, δεν έδίστασε να τόν αποκαλέση «βρωμερό προδότη και πουλημένο για τριάκοντα άργύρια, Ιούδα». (18ε 19ος τόμος, σελ. 57 «Ιστορικές εκδόσεις», Αθήναι 1976).

Με έγκυκλίό του προς τις Κομματικές Οργανώσεις βάσεως, συνιστά: «Να βγούμε μπροστά στο λαό, με εθνικιστικά συνθήματα, αποκρύπτοντάς του την κομμουνιστική μας ιδεολογία, γιατί άλλως δεν θα μάς ακολουθήση».

Τόν Μάιο 1944, στα Συνέδρια της Πρεμετής, του Βερατίν τόν Οκτώβριο 1944, έπιβεβαίωσε την Διακήρυξιν τού Λαμπινότι και ύποσχεθη στο λαό, ότι:

«Το Λαϊκό καθεστώς, θα προάσπιζε όλες τις δημοκρατικές έλευθερίες τού λαού, της θρησκείας και ιδιοκτησίας».

Τις έλευθερίες αυτές δεν τις εξαφάνισε, με την έπιβολήν της δικτατορίας τού προλεταριάτου και τόν λαόν μετέτρεψε σε σκλάβον;

Ο Βουκμανοβίτσι Τέμπο, σύνδεσμος διαρκούντος τού 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, μεταξύ των Έθνικοαπελευθερωτικών Κινήματων Γιουγκοσλαβίας, Ελλάδας, Αλβανίας, νύν Πρόεδρος των Έπαγγελματικών Ένώσεων της Γιουγκοσλαβίας, στο Σύγγραμμά «Έπανάστασις που κυλάει», αποκαλύπτει, ότι, ο Χότζα και οι συνεργάτες του ζήτησαν να μετονομασθή η πατρίδα τους «Σοβιετική Αλβανία», από την όποιαν ένέργειαν τούς απέτρεψε ο στρατάρχης Τίτο δι' αυτήν την πρός αυτούς έπιστολήν του.

Ύστερα άπ' αυτά τα έλάχιστα, που αναφέρομε, πώς μπορούμε να δώσωμε πίστιν περί ειλικρινείας στις προθέσεις και στις ύποσχέσεις;

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Άγαπητοί Συμπατριώτες,

Σύμφωνα με τόν άρθρο 29 τού Καταστατικού τού Συλλόγου Βορειοηπειρωτών, καλείσθε έκ τμήματος τακτική Γενική Συνέλευση την Κυριακή 15 Μαΐου 1977 και ώρα 9.30 π.μ. στόν κινηματογράφο ΡΟΞΑ, όδός Κυψέλης 106, τέρμα τρόλλεϋ (τηλ. 82.33.730) με θέματα Ημερησίας Διατάξεως:

- 1) Λογοδοσία Δ.Σ. για τὰ πεπραγμένα της τριετίας θητείας τού.
- 2) Έκθεση οικονομικής καταστάσεως τού Συλλόγου.
- 3) Έκθεση Έξελεγκτικής Έπιτροπής επί της οικονομικής διαχειρίσεως τού Δ.Σ.
- 4) Έκλογή 5μελούς Έφορευτικής Έπιτροπής για την έποπτεία των άρχαιρεσιών.
- 5) Διενέργεια άρχαιρεσιών για την ανάδειξη Δ.Σ. και Ε.Ε.

Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη, γι' αυτό δεν πρέπει να λείψη κανείς συμπατριώτης.

Παρακαλούμε τούς ενδιαφερομένους να θέσουν έπισημότητα για την έκλογή τους ως μελών τού Δ.Σ. ή της Έξελ. Έπιτροπής, να υποβάλουν, σύμφωνα με τόν Καταστατικό, έγγραφη αίτηση στα γραφεία τού Συλλόγου μας τού βραδύτερο μέχρι της 12ης Μαΐου, ήμερα Πέμπτη.

Σε περίπτωση μη άπαρτίας, η Γεν. Συνέλευση έπαναληφθή την Κυριακή 22-5-77, στόν ίδιο χώρο και την ίδια ώρα.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΖΟΥΜΕ 3000

Λόγος τού Προέδρου της Δημοκρατίας στο Μεσολόγγι

«Είμαστε ένας λαός, για τόν όποιο άστοργη στάθηκε η φύσις και άδυσώπητη η Ιστορία», είπε μεταξύ άλλων ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσος στο Μεσολόγγι, για την 151η επέτειο της Έξόδου.

«Και όμως υπάρχουμε», συνέχισε ο Πρόεδρος, «από τρεις χιλιάδες χρόνια μόνι, από μοιοι προς όλους τούς γύρω μας. Από τούς μεγάλους Ιστορικά λαούς, ίσως μόνο τούς Ιουδαίους να χαρακτηρίζη τέτοια μεγάλη μοναξιά. Καθώς είμαστε πάντοτε μόνι δεν μάς δόθηκε η εύκαιρία να μάς υποστηρίξουν σε κρίσιμες ώρες της πολυαίωτης πορείας μας, λαοί όμόφυλοι, όπως στούς Άραβες και στούς Σλάβους».

Αφού, στή συνέχεια της όμιλίας του, ο Πρόεδρος αναφέρθηκε στο ήρωικό '21, για τόν όποιο έλεγε, ότι «δεν ήταν μόνο

Μία πομπή από τις εκδηλώσεις τού Μεσολογγίου

Έπανάστασις ήταν και Άνάστασις», τόνισε:

«Επερνώντας τις αθλιότητες της διχόνοιας, της κατάρτας αυτής τού Γένους, αυτής που μάς

έμπόδιζε να αποκτήσουμε μια μακρόχρονη κοσμοκρατορία, όπως οι Ρωμαίοι, μέσα στις πύλες σκοτεινές μας ώρες, η Πολιορκία και η Έξοδος τού Μεσολογγίου αποτέλεσε τόν πιο ήχη-

ρό σάλπισμα, την πιο τρομερή πολεμική ίσως που συγκίνησε έκκατομμύρια ψυχές και κατέστησε τόν φιλελληνισμό ρεύμα παγκόσμιο, τού όποιου την όρμη κανένας άνακτοβούλιος διπλωματικός δολοπλοκός δεν μπόρεσαν να άναγκάσουν. Ο πόλιτισμένος κόσμος άναγκάστηκε να παραδεχθή ότι όποιος άγαπάει τούς αδάστους άρχαιους, πρέπει να άγαπάη και τούς σύγχρονους Έλληνες. Όσο για μάς — κατέληξε ο Πρόεδρος — εμείς θα πρόξωμε, όταν χρειασθή, ό,τι έπρεξάν και αυτοί που κοιμούνται στόν Ιερό Κήπο τού Μεσολογγίου. Και άς τόν γνωρίζουν αυτοί και άχθοι και φίλοι».

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έπισκέφθηκε την σεισμόπληκτη περιοχή Άνω και Κάτω Μοκρινούς και στή συνέχεια έπέστρεψε στην Αθήνα.

ΧΡΟΝΙΑ»